

[Grünbaum.]

ren har givet i betænkningen vedrørende forskudsansættelserne for 1972. Finansministeren siger her, at han vil opfordre de kommunale myndigheder til at lægge megen vægt på gennemførelse af den revision, der er et led i ordningen, når 1971-selvangivelserne kommer, således at indkomstgrundlaget for den foreløbige beskatning i 1972 i så høj grad som muligt kommer til svare til den indkomst, der kan forventes i 1972. Det er jo det, det drejer sig om. Spørgsmålet er, om man ved den automatiske forskudsansættelse, man nu vil gennemføre, og som vi er enige i at man bør gennemføre — man kan ikke blive ved med forskudsregistreringerne — opnår en rimelig ordening. Jeg er ked af, at jeg skal trække dette spørgsmål frem i dag. Vi har jo tidligere haft en voldsom debat om dette problem med A- og B-skatteyderne og spørgsmålet om ligestillingen af skatteyderne, og man burde for længst have sikret sig den hjemmel, som finansministeren påstår han ikke har i kildeskattelovens § 54. Finansministeren og jeg er uenige på det punkt. Vi mener, der er hjemmel til det. Muligvis ikke til at fastsætte én enkelt procent, men det har heller aldrig været min hensigt, at man skulle arbejde med én enkelt procent; der kan være områder, hvor det ikke vil være forsvarligt. Jeg nævnte i sin tid, da vi drøftede det i 1968, landbruget, fordi landbruget i 1967 var i vanskeligheder; i sådanne tilfælde kunne man fastsætte en lavere procent.

Finansministerens eget ekspertudvalg — et udvalg, som skal forbedre kildeskatteloven, det hedder vist oven i købet udvalget til forbedring af kildeskatteloven — har til finansministeren fremsendt et forslag om, at man skulle tage selvangivelserne, som de nu var, og så forhøje dem med en eller anden procent, og man foreslår 15 pct. Jeg synes, det er et ganske fornuftigt forslag, man dér er kommet med. Men det har finansministeren kasseret. Det er det første forslag overhovedet; så vidt jeg ved, der kommer fra dette høje ekspertudvalg, som finansministeren selv har nedsat, og det første, der sker, er altså, at dets forslag simpelt hen bliver kasseret af finansministeren.

Kommunerne har været inde på lignende betragtninger i den henvendelse, de rettede

til finansministeren, hvor de også pegede på, at man kunne forhøje med en sådan procent. Alle disse skatteteknikere og alle disse sagkyndige sætter man altså uden videre til side. Jeg kan ikke udlede andet deraf end det rent politiske, at man vil simpelt hen ikke. Finansministeren vil ikke bruge den regel, som er indeholdt i § 54, og hvorefter man kunne opnå en ligestilling eller et bedre forhold mellem skatteopkrævningen for lønmodtagerne og de selvstændige.

Jeg må gentage, at jeg mener den politik, regeringen fører på dette område, er lønmodtagerfjendtlig, den er rettet imod lønmodtagerne. Det er jo arbejdsmanden, der kommer til at betale for det her, for at bruge finansministerens eget udtryk i Ekstra Bladet, hvor finansministeren påstod, at det var af hensyn til arbejdsmanden, at man ikke ville gøre det. Nej, det er arbejdsmanden, der kommer til at betale det, og det er folkepensionisterne, som med deres ekstraindtægter kommer til at betale for det, mens en meget stor del af de selvstændige og en del af lønmodtagerne, nemlig de, der ligger oppe på de højeste lønninger, får en skattecredit. Det er meget store beløb, det drejer sig om. Hvis det går, ligesom det gik i 1970, så er det forfærdeligt, da fik de selvstændige en skattecredit på ca. 2 milliarder kr. Det var medvirkende til, at finansministerens og regeringens finanspolitik blev slået i stykker. Det er en af årsagerne til, at denne finanspolitik ikke virkede. Lønmodtagerne måtte have så meget højere udskrivningsprocenter, for de skulle også dække de 2 milliarder kr. ind. Det kan man ikke helt sige nu, fordi vi får restskatterne ind, men det bliver da ligegodt en uretfærdighed, at man kører videre med en ordening, hvorefter de selvstændige erhvervsdrivende som hovedregel skal lignede efter 1970-indtægten, og så skal det revideres når 1971-selvangivelserne kommer ind og hvis der i øvrigt i deres forskudsregistrering fra i år er ting, der taler derfor, men ellers ikke.

Vi har kun finansministerens udtalelser her til betænkningen at holde os til, og det vil jeg altså gøre. Det er finansministerens personlige ansvar som finansminister, at der nu ikke sker det samme, som der skete i 1970, hvor lønmodtagerne måtte betale en så meget højere skat for at dække de 2 milli-